

KÄRANDE

Bejaro Brandskyddsföretaget Aktiebolag,
Lokalvägen 11, 246 42 LÖDDEKÖPINGE
Ombud: advokaten Lars Edman,
Södergatan 14, 211 34 MALMÖ

SVARANDE

American Pacific Corporation, 3770 Howard Hughes
Parkway, suite 300, Las Vegas, Nevada 89109, USA
Ombud: advokaten Stefan Wendén och jur. kand. David
Klose, MOLL WENDÉN Advokatbyrå AB, Stortorget 8,
211 34 MALMÖ

SAKEN

marknadsföring av brandsläckningsgas

DOMSLUT

1. Marknadsdomstolen lämnar Bejaro Brandskyddsföretaget Aktiebolags talan utan bifall.
2. Bejaro Brandskyddsföretaget Aktiebolag skall ersätta American Pacific Corporation dess rättegångskostnader med femhundraelvatusensjuhundratolv (511 712) kr, varav 500 000 kr utgör ombudsarvode. På beloppet skall ränta utgå enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för Marknadsdomstolens dom till dess betalning sker.

YRKANDEN

Bejaro Brandskyddsföretaget Aktiebolag (Bejaro) har yrkat att Marknadsdomstolen skall förbjuda American Pacific Corporation (Ampac) vid vite att i samband med marknadsföringsåtgärder i Sverige och/eller riktade till den svenska marknaden

- a) direkt eller indirekt påstå eller på annat sätt ge intryck av att Bejaro genom marknadsföring av en brandsläckningsgas benämnd CLEAN AGENT FS 49 C2 och därtill hörande kringsystem gör intrång i eller felaktigt utnyttjar någon i Sverige gällande ensamrätt av vad slag det vara må tillhörig eller disponerad av Ampac,
- b) utnyttja inlagor, skrivelser, yttranden och/eller utlåtanden av vad slag det vara må till domstolar och/eller myndigheter, vilka ingivits och/eller åberopats eller avses att inges och/eller åberopas i mellan parterna pågående rättsliga processer och/eller förfaranden samt
- c) utnyttja inlagor, skrivelser, yttranden och/eller utlåtanden av vad slag det vara må vilka ingivits och/eller åberopats i det numera avslutade skiljeförfarandet inför American Arbitration Association (AAA) (mål 81.153.002696) mellan Ampac och Sydsvensk Produktutveckling AB (SPU) och/eller AAA:s avgöranden i målet, nämligen Partial Award i juli 1999 och Final Award av den 19 juni 2000.

Ampac har bestritt Bejaros talan.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALAN

Den påtalade marknadsföringen m.m.

Den i målet påtalade marknadsföringen består av s.k. varningsbrev som Ampac tillställt Sprinklerhuset AB (Sprinklerhuset), Solvay Fluor und Derivate GmbH (Solvay) och Atlas Agrimex International (Atlas) (de båda förstnämnda breven återfinns i domsbilagorna 1 – 2). Därutöver har Bejaro gjort gällande att Ampac måste ha tillställt även Svenska Försvarsmakten (Försvaret) varningsbrev liknande det som skickats till Sprinklerhuset. Bejaro har också påtalat det förhållandet att Ampac tillställt Sprinklerhuset och Försvaret partsinlagor som ingivits i olika domstolar samt även fortlöpande informerat dessa om skiljeförfarandet inför AAA samt tillställt dessa AAA:s avgöranden.

Bejaro har därutöver åberopat flera varningsbrev som Ampac skickat till bolag verksamma på andra marknader än den svenska och gjort gällande att dessa brev är av betydelse vid bedömningen av Ampacs agerande på den svenska marknaden.

Bejaro har i målet gjort gällande att det påtalade förfarandet är vilseledande enligt 6 § marknadsföringslagen (1995:450) (MFL) om förekomsten av skyddade ensamrätter, om innehav/ägande av sådana rättigheter, om Bejaros verksamhet och intrångsgörande handlingar från Bejaros sida samt om Ampacs möjligheter att vidta rättsliga åtgärder på marknaden. Bejaro har dessutom gjort gällande att det påtalade förfarandet är misskrediterande för Bejaro, till följd varav förfarandet även är otillbörligt enligt 4 § MFL.

Ampac har i alla delar bestritt Bejaros talan.

I målet är ostridigt att ovan nämnda brev har skickats och att de har det innehåll som framgår av bl.a. *domsbilagorna 1 – 2* samt att Ampac tillställt Sprinklerhuset och Försvaret AAA:s avgöranden samt partsinlagor som ingivits i olika domstolar, bl.a. i ett varumärkesmål vid Lunds tingsrätt mellan parterna i förevarande mål.

Bakgrund

Bejaro är ett svenskt bolag som bildades av I. M. år 1993. Ampac är ett amerikanskt bolag som till viss del driver med Bejaro konkurrerande verksamhet, nämligen utveckling, tillverkning och försäljning av brandsläckningsprodukter.

Med hänsyn till att de tidigare använda brandsläckningsgaserna Halon 1301 och Halon 1211 av miljöskäl förbjudits i stora delar av världen har en viktig fråga för branschen varit att ta fram ersättningsprodukter för dessa gaser. Restriktioner i användandet av Halon 1301, som tidigare förekom i fasta släck- och sprinklersystem, och Halon 1211, som förekom i handbrandsläckare och mobila aggregat, infördes i Sverige redan i början av 1990-talet för att helt förbjudas den 1 januari 1998.

Bejaro har i målet gjort gällande att bolaget, med stöd av ett samarbetsavtal med det tyska bolaget Solvay under åren 1995/1996 utvecklat en produkt som Solvay tagit fram (Solkane 404 A) till den produkt som bolaget idag marknadsför under namnet CLEAN AGENT FS 49 C2 (CLEAN AGENT). Denna produkt är en ersättningsprodukt för Halon 1301, dvs. en gas avsedd att användas i fasta släck- och sprinklersystem.

Ampac har bestritt att Bejaro skulle ha utvecklat gasen CLEAN AGENT, på sätt Bejaro påstått, och å sin sida gjort gällande att denna produkt i princip är identisk med Ampacs pro-

dukt HALOTRON II. Denna produkt är, enligt Ampac, en vidareutveckling av den uppfinning, benämnd HALOTRON, som Ampac förvärvade från J. A. och AB Bejaro Product (sedermera namnändrat till SPU) i ett överlåtelseavtal daterat den 26 februari 1992. I samband därmed ingick parterna även avtal om fortsatt samarbete i form av ett anställnings- och konsultavtal. HALOTRON II togs, enligt Ampac, i allt väsentligt fram av J. A. och SPU inom ramen för dessa avtal och på bekostnad av Ampac.

Bejaro har å sin sida gjort gällande att den produkt som togs fram inom ramen för nämnda avtal – och som omfattas av överlåtelseavtalet mellan J. A./SPU och Ampac – var den produkt som Ampac benämner HALOTRON I och som är avsedd att ersätta Halon 1211. Därutöver kom samarbetet mellan J. A./SPU och Ampac, enligt Bejaro, att i vissa mindre delar beröra ett medel avsett att ersätta Halon 1301. Detta släckmedel innehöll emellertid den kemiska substansen svavelhexafluorid (SF₆), som sedermera visade sig ha allvarliga miljökonsekvenser. De landvinningar som rymdes inom samarbetet mellan J. A./SPU och Ampac i denna del kunde därför aldrig kommersialiseras. Den gas som Ampac numera marknadsför under benämningen HALOTRON II är, enligt Bejaro, ett plagiat av Bejaros produkt CLEAN AGENT som Ampac tog fram förmodligen så sent som någon gång under år 2001. Dessförinnan använde Ampac benämningen HALOTRON II för den gas som innehöll SF₆.

I målet har framkommit att ovan nämnda överlåtelse-, anställnings- och konsultavtal relativt omgående ledde till tvist mellan parterna, dvs. Ampac å ena sidan och J. A./SPU å andra sidan. Dessa tvister, som uppstod redan år 1993, kom att slutligt avgöras genom ett skiljeförfarande inför AAA, dels i en partiell skiljedom i juli 1999, dels i en slutlig dom den 19 juni 2000. Utgången i skiljeförfarandet var att J. A./SPU förlorade och bl.a. förpliktades att solidariskt utge ett belopp om ca 30 miljoner kronor till Ampac. Vidare fastslog den amerikanska skiljenämnden att Ampac var rättmätig ägare till samtliga produkter och rättigheter ingående i ovan nämnda överlåtelseavtal, däribland rättigheterna till varumärket HALOTRON. Dessa skiljedomar har efter exekvaturförfarande befunnits verkställbara i Sverige. Parterna i förevarande mål är emellertid oense om vilka rättigheter som ingick i överlåtelseavtalet, framför allt – och såvitt är av betydelse i förevarande mål – rättigheterna avseende ersättningsmedel för Halon 1301. Parterna är också oense om vilket utvecklingsarbete som förekommit inom ramen för anställnings- och konsultavtalet avseende ersättningsmedel för Halon 1301.

SPU försattes på egen begäran i konkurs den 28 december 2000 och J. A. försattes, efter ansökan av Ampac, i personlig konkurs den 20 september 2001.

Ampac har därefter – sedan J. A:s respektive SPU:s konkursbo medgivit Ampacs talan – genom domar av Patentbesvärsrätten den 7 maj 2003 fått två patentansökningar överförda på bolaget. Dessa ansökningar handläggs för närvarande av Patent- och registreringsverket (PRV). En tvistig fråga i förevarande mål är huruvida den gas som Bejaro marknadsför under varumärket CLEAN AGENT omfattas av patentkraven i en av dessa ansökningar (nr 9200335-9) eller kommer att omfattas av ett patent för det fall denna ansökan vinner bifall.

Lunds tingsrätt har i mål mellan Ampac och Bejaro i mellandom den 8 november 2002 (mål nr T 2694-01) förklarat att Ampac har bättre rätt än Bejaro till de registrerade varumärkena nr 235145 *Hal-o-tron*, nr 252078 *Halotron* och nr 330957 *Halotron* samt till den på inarbetning grundade rätt till varumärket *Halotron* som må föreligga. Lunds tingsrätts mellandom är överklagad till hovrätten, som ännu inte avgjort målet.

Bejaro har i förevarande mål gjort gällande att Ampac driver en världsomfattande kampanj mot bolaget genom att på marknaden sprida varningsbrev och rättegångshandlingar från ovan nämnda processer. På så sätt söker Ampac, enligt Bejaro, att koppla samman bolaget med J. A./SPU i syfte att vilseleda marknaden och misskreditera Bejaro. Detta sker ofta med användande av begreppet ”Bejarosfären”. Det korrekta förhållandet, enligt Bejaro, är istället att Bejaro är ett företag som är helt skilt från J. A./SPU och där J. A. endast, från tid till annan, anlitas som konsult på projektbasis.

Enligt Ampac är de få marknadsaktörer som bolaget har kontakt med i Sverige eniga om att J. A. är, eller upplevs vara, Bejaros ansikte utåt. Bejaros påstående om att J. A. skulle vara en perifer konsult till Bejaro är därför, enligt Ampac, felaktigt och hela ”upplägget” med att driva verksamhet i Bejaro syftar till att komma undan det ansvar som J. A. och SPU har enligt de avgöranden som meddelats av AAA.

Parterna har härutöver anfört i huvudsak följande.

Bejaro

Bakgrund

I. M. har lång erfarenhet av kemiska brandsläckningsmedel. Redan år 1965 började hon driva verksamhet i ett agenturföretag som sålde produkter från olika leverantörer av kemiska produkter, däribland brandsläckningsgaser från Solvay. Det var I. M:s långvariga kontakter med Solvay som möjliggjorde det samarbetsavtal som var grunden för Bejaros arbete med att utveckla den produkt som bolaget idag marknadsför under namnet CLEAN AGENT. Tillverkningen av CLEAN AGENT sker under licens från Solvay som är ett av världens ledande kemiföretag med en total omsättning på över 10 miljarder euro per år.

I Sverige är Bejaro ett i sin bransch välkänt företag. Bolagets verksamhet är till stor del uppbyggd kring gasen CLEAN AGENT och system för utnyttjande av denna gas, bl.a. elektronikenheter, ventiler och datorprogram för beräkningar av släcksystem. Bejaro är också ett internationellt företag med kunder i ett flertal länder runt om i världen. Det är därvid fråga om kunder med behov av storskaliga brandsläckningsanläggningar, främst i fartyg och större industrianläggningar. En av Bejaros mera framträdande kunder i Sverige har varit Försvaret och såväl flygvapnet som flottan har i stor omfattning installerat Bejaros släcksystem. Detta har naturligtvis inneburit att Bejaro haft säljkontakter med de olika försvarsgrenarna, Försvarets Materielverk och med leverantörer till Försvaret som t.ex. Karlskronavarvet.

Sprinklerhuset var tidigare Bejaros svenska återförsäljare och hade även enligt särskilt avtal licens för att utnyttja Bejaros datoriserade beräkningsprogram.

Ampac har sin huvudsakliga verksamhet på den amerikanska kontinenten. En av bolagets dominerande produkter, såvitt Bejaro känner till, är klorkemikalier för tillverkning av raketbränsle med den amerikanska rymdflygstyrelsen (NASA) och det amerikanska försvaret som stora kunder. Ampac tillverkar även ett mindre antal specialkemikalier. Bolaget omsätter, såvitt Bejaro känner till, ca 55 miljoner dollar årligen.

Ampac har sedan början av 1990-talet marknadsfört ett brandsläckningsmedel som bolaget benämner HALOTRON eller HALOTRON I. Detta släckmedel är ett ersättningsmedel för Halon 1211, dvs. en gas avsedd att användas i handbrandsläckare och mobila aggregat.

HALOTRON hade sitt ursprung i en svensk uppfinning. Uppfinnare var J. A. och hans dåvarande företag AB Bejaro Product, som år 1996 ändrade sin firma till SPU. I samband därmed överläts på marknadsmässiga villkor de få tillgångar som fanns i SPU. Bejaro övertog därvid SPU:s ansvar för anställd personal och garantiåtaganden gentemot SPU:s kunder. Dessutom överläts två varumärkesregistreringar HAL-O-TRON och HALOTRON till Bejaro.

När Bejaro hade färdigutvecklat den gas som bolaget idag marknadsför under benämningen CLEAN AGENT och satte denna gas på marknaden marknadsfördes gasen inledningsvis – och under mycket kort tid – under benämningen HALOTRON IIB. Gasens benämning ändrades emellertid tämligen omgående till CLEAN AGENT FS 49 C 2, eller emellanåt bara FS 49 C 2, redan innan AAA:s avgöranden hade meddelats.

Närmare om de aktuella gaserna, rättighetsfrågor m.m.

Ampac har i målet gjort gällande att Bejaros produkt CLEAN AGENT är en vidareutveckling av den uppfinning som Ampac förvärvade från J. A./SPU genom överlåtelseavtalet år 1992. Detta avtal, som föregicks av ett optionsavtal, avsåg emellertid en ersättningsprodukt för Halon 1211 som benämndes HALOTRON eller HALOTRON I. Därutöver lade J. A./SPU inom ramen för avtalen med Ampac även ned visst arbete på att utveckla en ersättningsprodukt för Halon 1301. Denna gas innehöll emellertid den numera förbjudna substansen SF₆. Bejaro gör i förevarande mål gällande att varken en produkt avsedd att ersätta Halon 1211 eller en produkt innehållande SF₆ kan vidareutvecklas till en produkt som – i likhet med CLEAN AGENT – på ett kommersiellt gångbart sätt kan ersätta Halon 1301.

De komponenter som ingår i CLEAN AGENT har sedan länge varit både identifierade och väl dokumenterade av den kemiska industrin. Detta är inte något som Ampac initierat eller innehar några som helst rättigheter till. Gasblandningen i CLEAN AGENT berörs således inte av några ensamrätter utan den är fri för en var att använda. Ampac har inte bekostat utvecklingen av CLEAN AGENT utan det har Bejaro gjort. Bejaro har även bekostat utvecklingen av elektronikkomponenter, ventiler, datorprogram för beräkningar avseende systemen m.m.

Såvitt Bejaro känner till byggde Ampac redan år 1993 en fabrik i Utah, USA, för tillverkning av släckmedel grundad på den teknologi som Ampac köpte av J. A./SPU genom det

omtvistade överlåtelseavtalet. Denna teknologi avsåg, som redan framhållits, släckmedel för handbrandsläckare och Bejaro har aldrig tillverkat eller sålt sådana släcksystem. Ampacs påstående om att J. A./SPU överfört ”know-how” till Bejaro beträffande den teknologi som överläts till Ampac är således oriktigt. Bejaro har aldrig haft – och har inte – något intresse av en sådan teknologi.

Ampac har vidare i förevarande mål åberopat en ny Material Safety Data Sheet (MSDS) över sin produkt HALOTRON II, vilken till sitt innehåll i stort sett stämmer överens med Bejaros motsvarande handling för CLEAN AGENT. Det är uppenbart att Ampac, sedan bolaget fått kontakt med Sprinklerhuset, kunnat ta del av Bejaros data för gasen CLEAN AGENT och därigenom kunnat anpassa sin produkt efter dessa data. Ampacs produkt HALOTRON II kom inte heller ut på marknaden förrän Ampac år 2001/2002 tecknade ett återförsäljaravtal med Sprinklerhuset. Detta är ägnat att förvåna med hänsyn till att Ampac i målet gör gällande att J. A./SPU tio år dessförinnan haft en avgörande betydelse för utvecklingen av gasen HALOTRON II.

Bejaro har också i olika sammanhang, med stöd av patentlagen (1967:837), begärt att Ampac skall redovisa vilka ensamrätter bolaget anser sig inneha utan att Ampac har efterkommit bolagets begäran. Ampac har, såvitt Bejaro känner till, enbart erhållit patent för ett brandsläckningsmedel i USA och Australien. Ampac har även ett patent i Norge avseende en gas innehållande den numera förbjudna substansen HCFC. Denna gas är emellertid avsedd att användas i handbrandsläckare och gasen CLEAN AGENT berörs därför inte på något sätt av detta patent. Det är vidare riktigt att Ampac förvärvat två patentansökningar av J. A:s och SPU:s konkursbo men inte heller dessa ansökningar kan komma att beröra Bejaros gas CLEAN AGENT. När det gäller patentansökningarna måste också framhållas att PRV konstaterat att dessa inte gick att identifiera i det avtal som AAA:s avgöranden grundar sig på. Istället erhöll Ampac, som redan framhållits, dessa ansökningar genom en uppgörelse med J. A:s och SPU:s konkursbo.

De patentansökningar som Ampac sålunda förvärvat har ännu inte lett till några patent. Ampac har i målet gjort gällande att en av dessa ansökningar (nr 9200335-9) på något sätt skulle beröra Bejaros produkt CLEAN AGENT, vilket bestrids av Bejaro. Enligt Bejaros uppfattning kommer denna ansökan sannolikt aldrig att beviljas. Under alla förhållanden kommer Ampac tvingas omarbeta patentkraven i betydande omfattning eftersom andra tillverkare med äldre prioritetsdatum inte lyckats få igenom liknande patentkrav.

Det är även allmänt känt i patentbranschen att man vid utarbetandet av den första prioritetsgrundande ansökningen vidgar underlaget i beskrivningen och det begärda skyddsomfånget så mycket som möjligt. Det är mot denna bakgrund som uppgifterna i den aktuella patentansökningen (nr 9200335-9) skall bedömas. Ansökan innehåller vidare exempel som visar att det är handbrandsläckare som är det intressanta området för den gas som omfattas av ansökan. Enligt Bejaros uppfattning kommer Ampac tvingas att ”skala av” sina patentkrav allt eftersom PRV:s handläggning av ärendet fortskrider.

Ampac har uppenbarligen också ett intresse av att så länge som möjligt försöka ”hålla liv” i bolagets patentansökningar, t.ex. har Ampac i Finland låtit en patentansökan förfalla för att först på sista dagen betala den avgift som krävs för att ansökningen skall återupptas. På samma sätt förhåller det sig med den i detta mål relevanta patentansökningen som också Ampac låtit förfalla vid ett tillfälle. Detta agerande måste vara föranlett av att Ampac vet med sig att bolaget inte kommer att få några ensamrätter beviljade, eller i vart fall att endast begränsade sådana rättigheter kommer att beviljas. I den situationen är det ”bekvämt” för Ampac att i vart fall ha en ansökning att hänvisa till när bolaget blir pressat på marknaden. Inte ens Ampac kan ha några större förhoppningar om att få en ensamrätt beviljad som kan hindra Bejaro från att marknadsföra sin produkt CLEAN AGENT.

Ampacs uppträdande på marknaden

Ampac har under lång tid och med alla medel angripit Bejaro. Över i stort sett hela världen har Ampac drivit kampanjer mot Bejaro, trots att Bejaro aldrig haft några avtal, eller ens några tvister med Ampac innan målet vid Lunds tingsrätt anhängiggjordes. Ampac har därvid agerat på marknaden genom att i varningsbrev till Bejaros kunder påstå att Ampac har ensamrätt till ”halotron-teknologin”, att kunden gör intrång i Ampacs rättigheter genom att använda Bejaros system och gas och att man har rättsliga åtgärder att vänta från Ampacs sida om man inte upphör med kontakterna med Bejaro. Det förekommer också att Ampac givit intryck av att Bejaro, på grund av nämnda omständigheter, inte ens finns kvar på marknaden eller att bolaget inte längre har produkter att leverera. Det har också förekommit att Ampac tillsammans med varningsbreven spritt rättegångshandlingar, såsom t.ex. AAA:s avgöranden. I dessa handlingar finns inte bara Ampacs uppfattning om J. A./SPU redovisad utan även Ampacs uppfattning om Bejaro och I. M. redovisas. Dessa fysiska och juridiska personer sammankopplas vidare ofta under benämningar som ”Bejarosfären” och i anslut-

ning därtill utvecklas också Ampacs uppfattning om hur denna ”Bejarosfär” undandragit sig betalningsskyldighet till Ampac. Även skriftväxlingen i förevarande mål ger exempel på detta förfarande från Ampacs sida.

Ampac har vidare i målet påstått att verksamhet skulle ha flyttats mellan olika bolag. Vad Ampac syftar på är givetvis att Bejaro per den 31 december 1996 förvärvade vissa tillgångar från SPU. Den begränsade verksamhet som då övertogs från SPU hade ingenting med Ampac att göra. De garanti- och serviceåtaganden som Bejaro övertog från SPU avsåg släckanläggningar som SPU hade varit verksam med sedan år 1972 under det tidigare firmanamnet AB Bejaro Product, dvs. 20 år innan AB Bejaro Product etablerade kontakt med Ampac. Samtidigt övertog Bejaro också ansvaret för den personal som varit anställd och verksam i SPU. Överlåtelseerna skedde på marknadsmässiga villkor och köpeskillingen har erlagts i enlighet med avtalet.

Som redan framkommit pågår ett mål mellan parterna vid Lunds tingsrätt. Ampac har i detta mål påstått varumärkesintrång avseende varumärket HALOTRON och begärt ett mycket stort skadestånd, trots att det är fråga om registrerade rättigheter som Bejaro innehar och trots att Ampac inte tidigare haft någon försäljning i Sverige.

Ampacs agerande på marknaden innebär av naturliga skäl en väldig påfrestning för Bejaro. Ampac har därvidlag lyckats i sitt uppsåt, nämligen att skapa osäkerhet på marknaden om vilka rättigheter som finns med avseende på de produkter som Bejaro säljer och om Bejaros existens på marknaden. Detta är frågor som Bejaro möts av i såväl befintliga kundrelationer som i kontakter med nya kunder. Ampacs agerande har också, som redan framhållits, medfört att Bejaro har förlorat flera stora kunder, däribland Försvaret och Sprinklerhuset.

Det uppenbara syftet med det beskrivna agerandet är att genom vilseledande av marknaden och de utvalda kunderna söka ta över Bejaros kunder och hindra bolaget från att expandera på marknaden. Det är därför uppenbart att det påtalade förfarandet utgör avsättningsfrämjande åtgärder i MFL:s mening.

Det måste också framhållas att marknaden för produkter av ifrågavarande slag är begränsad. De enskilda aktörerna får därför antas ha en god överblick över vilka aktörer som finns på marknaden, vilket underlättat för Ampac att lyckas i sitt uppsåt. Det är därför uppenbart att en effekt av åtgärderna uppkommit i Sverige även med beaktande av de tämligen begränsade åtgärder som Ampac vidtagit på den svenska marknaden.

Förutom nedan beskrivna kontakter med Sprinklerhuset och Försvaret utgör även en skrivelse, daterad den 6 mars 2001, till Atlas Agrimex International i Malmö (Atlas) exempel på Ampacs sätt att kommunicera med kunder på marknaden. När det gäller Atlas förhåller det sig sannolikt på det sättet som Ampac påpekat, nämligen att mycket av den gas som bolaget köpt av Bejaro exporterats vidare till Ungern. Atlas är emellertid ett svenskt bolag och Bejaros avtal med Atlas är skrivna i Sverige på svenska och svensk rätt är tillämplig på dessa avtal. Atlas är således en svensk kund till Bejaro och i denna egenskap en del av Bejaros svenska marknad. Ampacs agerande gentemot Atlas innebär därför en påverkan på den svenska marknaden, dvs. på Bejaros möjligheter att avsätta sina produkter i Sverige.

Ampac har även tillskrivit Solvay. Detta är också en åtgärd med effekt på den svenska marknaden, eftersom åtgärden skulle kunna riskera att strypa tillförseln av gas till Bejaro om Solvay skulle agera i enlighet med Ampacs önskemål.

Närmare om Ampacs kontakter med Sprinklerhuset

I december 1999 erhöll Sprinklerhusets verkställande direktör M. B. ett varningsbrev från Ampac. Av brevet framgick bl.a. att Ampac påstod att bolaget innehade samtliga rättigheter världen över till ”Halotron-teknologin” och att Ampac uppmanade Sprinklerhuset att genast upphöra med all försäljning och marknadsföring av ”Halotron-produkter” och användning av varumärket Halotron. Brevet gav intryck av att Ampac innehade något slags världspatent och Ampac hotade även med rättsliga åtgärder för det fall Sprinklerhuset inte skulle efterkomma bolagets uppmaningar. Den omständigheten att Sprinklerhuset numera är återförsäljare för Ampac är, enligt Bejaros uppfattning, helt ointressant vid bedömningen av det påtalade varningsbrevet. Pressen från Ampac, genom bl.a. det påtalade brevet, har istället sannolikt varit en bidragande orsak till att Sprinklerhuset avbröt sitt samarbete med Bejaro.

Närmare om Ampacs kontakter med Försvaret m.fl.

Det har också förekommit tämligen omfattande kontakter från Ampacs sida med Försvaret. Ampac har därvid försett Försvaret med olika partsinlagor från bl.a. skiljeförfarandet inför AAA samt närmare information om de olika tvister Ampac drivit mot J. A./SPU, allt i syfte att bibringa Försvaret uppfattningen att det är Ampac som innehar alla rättigheterna till ”Halotron-teknologin”. Detta har också inneburit att Ampac samtidigt givit intryck av att

bolaget innehar ensamrätten till olika kringsystem, såsom t.ex. elektronikenheter, ventiler och datorprogram.

Mot bakgrund av de varningsbrev som Ampac skickat till olika marknadsaktörer runt om i världen gör Bejaro gällande att Ampac agerat på samma sätt i förhållande till Försvaret, dvs. Ampac måste ha skickat liknande varningsbrev till Försvaret trots att Bejaro inte kunnat prestera några sådana brev i målet.

Att Ampac agerat gentemot Försvaret framgår bl.a. av en skrivelse daterad den 8 februari 2000 från Sydkustens Marinkommando till Bejaro. Av denna skrivelse framgår bl.a. att det *”nyligen kommit till Försvarets kännedom att Bejaro inte äger rätt att sälja Halotron-produkter”*. Mot den bakgrunden innebär sedan skrivelsen ett avslut på samtliga avtalsförhållanden mellan Sydkustens Marinkommando och Bejaro. Enligt Bejaros mening utgör denna skrivelse, i ljuset av vad som i övrigt framkommit om Ampacs agerande på marknaden, bevis för att Ampac kontaktat försvaret på samma sätt som bolaget kontaktat övriga marknadsaktörer.

I anslutning härtil kan också framhållas att det av rättegångshandlingar som ingivits till Stockholms tingsrätt i mål mellan Försvaret och Bejaro framgår att information om Ampacs mellanhavanden med J. A. och SPU, skiljeförfarandet inför AAA, varumärkestvisten vid Lunds tingsrätt m.m. måste ha förmedlats till Försvaret av Ampac på ett sådant stadium att det varit fråga om avsättningsfrämjade åtgärder i MFL:s mening.

I det sammanhanget är det viktigt att klargöra att Bejaro i denna del inte gör gällande att kontakter under pågående domstolsprocesser mellan Ampacs och t.ex. Försvarets ombud i syfte att samordna processerna mot Bejaro utgör otillbörlig marknadsföring. Däremot gör Bejaro gällande att de kontakter som föregått Försvarets uppsägning av avtalen med Bejaro är av den art som omfattas av MFL. Det har i denna del varit fråga om kontakter med Försvarets handläggare och inköpsorganisation samt med Karlskronavarvet. Det är dessa kontakter som, enligt Bejaros mening, utgör avsättningsfrämjande åtgärder som är otillbörliga enligt MFL.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis gör Bejaro gällande följande.

Ampac har i sin näringsverksamhet hos näringsidkare i Sverige, såväl i grossistledet som i slutförbrukarledet, genom olika former av varningsbrev gjort påståenden med innebörd att bolaget innehar ensamrätt till något bolaget benämner ”HALOTRON-teknologien”, att Bejaro gör intrång i Ampacs sålunda hävdade ensamrätt samt att Ampac av denna anledning kommer att vidta rättsliga åtgärder mot den bolaget tillskrivit. Påståendena är oriktiga, eftersom Ampac inte innehar några rättigheter av det slag man hävdar. I vart fall innehar bolaget inte några sådana rättigheter i Sverige.

Ampac har även tillställt mottagare i Sverige kopior av egna rättegångshandlingar i tvister Ampac drivit mot Bejaro. Nämnade rättegångshandlingar har framför allt avsett en vid Lunds tingsrätt anhängig varumärkestvist. Till detta kommer att Ampac även utnyttjat egna rättegångshandlingar och avgöranden från skiljeförfarandet inför AAA, med annan motpart än Bejaro, i bolagets kommunikation med marknaden.

Genom de ovan påtalade förfarandena har Ampac vidtagit åtgärder som vilseleder om förekomsten av skyddade ensamrätter, om innehav/ägande av sådana rättigheter, om Bejaros verksamhet och intrångsgörande handlingar från Bejaros sida samt om Ampacs möjligheter till rättsliga åtgärder på den svenska marknaden (6 § MFL). Det påtalade agerandet är också otillbörligt på den grunden att det innebär misskreditering av Bejaro (4 § MFL).

Mot bakgrund av Ampacs storlek och de ekonomiska värden som omfattas av berörda produkter erfordras ett förhållandevis högt vitesbelopp för att avhålla Ampac från att upprepa de påtalade åtgärderna. Vitessumman bör därför inte understiga 5 miljoner kr.

Ampac

Bakgrund

I arbetet med att ta fram ersättningsprodukter för Halon-gaserna fick Ampac under början av 1990-talet kontakt med den svenske uppfinnaren J. A.. Denne var verksam i Löddeköpinge utanför Lund i sitt bolag AB Bejaro Product (sedermera SPU) med att ta fram just ersättningsprodukter för nämnda gaser. Det är från dessa kontakter som förevarande mål, liksom alla andra tvister som pågått i över tio års tid, emanerar.

Ampac och J. A./SPU träffade de i målet aktuella avtalen i februari 1992. Överlåtelseavtalet gick bl.a. ut på att J. A./SPU överlät samtliga rättigheter till HALOTRON, dvs. såväl samtliga befintliga varumärkesrättigheter som de varumärkesrättigheter som kunde komma att härledas ur avtalsförhållandena mellan Ampac och J. A./SPU och de rättigheter som kunde komma att härledas till själva uppfinningen. Vid denna tidpunkt fanns det en färdig produkt som benämndes HALOTRON I men det fanns också en ”brygga” och startmaterial för att arbeta vidare med det som sedermera kommit att bli HALOTRON II. Det var i själva verket denna ”brygga” som var grunden till anställnings- och konsultavtalen. Avsikten var att J. A. skulle flytta till USA och bli chef för Ampacs utvecklingsavdelning och tillsammans med Ampac utveckla HALOTRON-produkter.

Det måste redan i detta sammanhang understrykas att nämnda avtal omfattade såväl ersättningsprodukter för Halon 1211 som Halon 1301, dvs. både HALOTRON I och II. Att det förhåller sig på detta sätt framgår bl.a. av en tidningsartikel i Dagens Industri i mars 1994 där J. A. uttalade att han – efter det att samarbetet med Ampac spruckit – avsåg att fortsätta utvecklingsarbetet med HALOTRON II i anslutning till Lunds Tekniska högskola. HALOTRON II nämns således uttryckligen i tidningsartikeln och det var denna gas som J. A. arbetade med inom ramen för avtalen med Ampac år 1994.

Anledningen till att samarbetet mellan Ampac och J. A./SPU inte fungerade och att tvister uppkom var att J. A. inte kunde acceptera att han överlät rättigheterna till HALOTRON och att han inte förstod sin nya roll som anställd av Ampac.

Tvisterna mellan Ampac och J. A./SPU ledde direkt till en tvist vid domstol i Utah, USA. Denna tvist förliktes men J. A./SPU vägrade följa förlikningsavtalet. Detta ledde till en ny tvist vid domstol i samma delstat där en tredskodom meddelades mot J. A./SPU. Därefter har det förekommit ständiga tvister mellan Ampac å ena sidan och J. A./SPU å andra sidan, vilka kom att slutligt avgöras av AAA.

Genom AAA:s partiella avgörande den 22 juli 1999 slog skiljenämnden fast att Ampac äger ”uppfinningen”, såsom denna definieras i överlåtelseavtalet, tillsammans med varumärket och handelsnamnet HALOTRON. Redan i inledningen av domen slår skiljenämnden också fast att överlåtelseavtalet omfattade såväl HALOTRON I som II och att dessa gaser utgör ersättningsprodukter för Halon 1211 respektive Halon 1301.

Genom domslutet i skiljenämndens partiella avgörande beordrades vidare J. A./SPU och organ under deras kontroll bl.a.

- att avstå från att använda affärsnamnet HALOTRON och varumärket HALOTRON i samband med HALOTRON-produkter, enligt definitionen i överlåtelseavtalet daterat den 26 februari 1992,
- att avstå från att använda uppfinningen, som den definieras i nämnda överlåtelseavtal, samt all teknisk sakkunskap, utom på direkt begäran av Ampac,
- att inom 30 dagar till Ampac överföra alla dokument och testdata, samt all information, oavsett om denna finns tillgänglig i form av datainformation eller ej, i samband med HALOTRON-produkter som J. A./SPU har i sin ägo eller som står under J. A./SPU:s kontroll, eller att skapa möjlighet till åtkomst och kopieringsmöjligheter för berörda dokument, information och testdata,
- att inom 30 dagar medge Ampac rätt till inspektion av J. A./SPU:s verksamhetslokaler, register och dokumentfiler, eller hos andra personer eller organ som står under J. A./SPU:s kontroll, för att skapa möjlighet för Ampac att verifiera att J. A./SPU har uppfyllt denna partiella skiljedom,
- att inom 30 dagar delge Ampac alla patent, varumärken eller affärsnamn som finns i J. A./SPU:s ägo eller som har inlämnats av dessa, eller av personer eller organ som står under deras kontroll vad avser HALOTRON-produkterna, samt
- att inom 30 dagar verkställa alla dokument som ombud för Ampac bedömer vara nödvändiga för att till Ampac överföra alla patentansökningar, utverkade patent samt ansökningar om, eller redan beviljade, affärsnamn och varumärken i samband med HALOTRON-produkterna.

Dessutom hade Ampac möjlighet att inom 90 dagar återkomma till skiljenämnden för det fall J. A./SPU inte skulle följa vad som ålagts dem enligt den partiella skiljedomen.

J. A./SPU efterkom inte åläggandena enligt den partiella skiljedomen, till följd varav Ampac tvingades att ånyo vända sig till skiljenämnden. Efter viss skriftväxling meddelade skiljenämnden sedan sitt slutliga avgörande den 19 juni 2000. Efter att ha bekräftat J. A./SPU:s åligganden enligt den partiella skiljedomen förpliktade skiljenämnden J. A./SPU att betala 1 000 dollar per dag till dess dessa uppfyllt samtliga åligganden enligt den tidigare meddelade partiella skiljedomen. Dessutom förpliktades J. A./SPU att till Ampac utge dels 2 miljoner dollar i skadestånd, dels ca 450 000 dollar i ersättning för kostnaderna för skiljeförfarandet samt juridiska kostnader i nämnda förfarande. På beloppen skulle också viss ränta utgå från dagen för skiljenämndens slutliga avgörande.

Som redan framkommit har AAA:s avgöranden efter exekvaturförfarande befunnits verkställbara i Sverige.

J. A:s/SPU:s skulder till Ampac uppgår idag till ca 30 miljoner kr och beloppet växer, som framgår av det ovan anförda, med 1 000 dollar per dag. Denna skuld skall också ställas i relation till att J. A./SPU erhållit ca 3,6 miljoner dollar av Ampac under den korta tid som samarbetet dem emellan varade.

Närmare om de aktuella gaserna, rättighetsfrågor m.m.

Av den av Ampac åberopade förteckningen över utbetalningar under år 1994 framgår att Ampac betalat ansevärliga belopp till AWA-patent, vilket naturligtvis är ersättningar för arbetet med de patentansökningar som Bejero i förevarande mål bestrider att Ampac skulle ha bekostat. Det måste i detta sammanhang framhållas att de omtvistade patentansökningarna fanns redan vid tidpunkten för samarbetet mellan Ampac och J. A./SPU samt att ansökningen från år 1992 omfattar både HALOTRON I och II. Det är ansökningen från år 1993 som berör en gasblandning som innehåller SF₆, vilket också uttryckligen framgår av den ansökningen. Dessa ansökningar var vilandeförklarade under skiljeförfarandet. När AAA hade meddelat sina avgöranden motsatte sig J. A./SPU att ansökningarna skulle överföras till Ampac. Det var först i och med J. A:s och SPU:s konkurser som det blev möjligt att nå några överenskommelser i dessa delar. Det är ostridigt att den patentansökning som innehåller SF₆ har ett begränsat kommersiellt intresse. Däremot är det Ampacs uppfattning att ansökningen nr 9200335-9 kommer att beviljas och att denna ansökning omfattar såväl HALOTRON I som II.

Till bilden hör också att J. A. från år 1990 varit sambo med I. M. och att hon dessutom var anställd och styrelseledamot i SPU. I. M. är också styrelseledamot i Bejero och äger detta bolag tillsammans med J. A:s båda döttrar. Det är detta samband som Ampac valt att kalla "Bejarosfären".

I. M. var dessutom aktiv i SPU:s affärsrelation med Ampac och hade full insyn i denna relation. Det var hon som i stor utsträckning skötte SPU:s administration och hon var t.o.m. med och undertecknade ovan nämnda förlikningsavtal i Utah år 1993. Att I. M. var aktiv i SPU framgår också av ett telefax som hon skickade till P. G., Ampac, i december 1993 med kopior av fakturor avseende leveranser av HALOTRON I till Atlas i Ungern.

Under själva skiljeförfarandet valde Ampac att inte gå händelserna i förväg utan inriktade sig istället på att genom detta förfarande erhålla de rättigheter som tillkom bolaget genom de

aktuella avtalen. Först därefter har Ampac börjar agera utifrån utgången i AAA:s avgöranden, bl.a. genom att ansöka om ett EG-varumärke avseende ordet HALOTRON som kom att registreras år 2001.

”Bejarosfären” var däremot mera aktiv under det amerikanska skiljeförfarandet, bl.a. genom att byta namn på AB Bejaro Product till det förhållandevis intetsägande namnet SPU och i samband därmed överlåta den rörelse som bedrevs i bolaget till Bejaro, inklusive de två varumärkesregistreringar som fanns i bolaget avseende ordet HALOTRON. Detta var dock inget som man meddelade vare sig Ampac eller AAA. Det som i praktiken skedde var att I. M. och J. A. tömde SPU i avvaktan på skiljenämndens avgöranden och flyttade över all verksamhet till Bejaro. Samtidigt fortsatte verksamheten i det nya bolaget med samma firmadominant som AB Bejaro Product och med samma adress, telefonnummer och telefaxnummer samt med samma personer bakom verksamheten. Den s.k. marknaden har därför aldrig uppfattat någon skillnad mellan de olika bolagen. Som Bejaro påpekat hade visserligen Ampac redan under skiljeförfarandet viss kännedom om ovan nämnda förhållanden men J. A. vägrade konsekvent under skiljeförfarandet att tala om vad slags verksamhet det var fråga om i Bejaro.

J. A. var också under skiljeförfarandet aktiv i Bejaro, bl.a. genom att marknadsföra HALOTRON-produkter. Detta framgår bl.a. av Bejaros eget marknadsföringsmaterial som tryckts senast någon gång under år 1997. Av ett brev från en israelisk återförsäljare framgår också att ”Bejaro-bolag” under åren 1997-1998 sålt produkter som motsvarar såväl HALOTRON I som II. I ett brev till International Maritime Organization (IMO) daterat den 2 augusti 1996 talas det vidare om den nya produkten Halotron II B som skall komma att ersätta Halon 1301. Av ett avtal mellan bl.a. SPU och det norska bolaget H.-L. dotterbolag i Singapore framgår också att SPU redan den 14 maj 1997 åtog sig att förse H.-L. med produkter motsvarande såväl HALOTRON I som II, dvs. bl.a. den produkt som Bejaro i förevarande mål gör gällande att bolaget och I. M. skulle ha utvecklat. Det var vidare J. A. som, för Bejaros räkning, sade upp avtalet med Sprinklerhuset.

Att gasen CLEAN AGENT är i stort sett identisk med HALOTRON II framgår av de s.k. Material Data Safety Sheet (MSDS) som åberopats i målet. Ampac ifrågasätter inte Bejaros påstående om att gaserna består av kända beståndsdelar. Däremot gör Ampac gällande att det är kombinationen av dessa beståndsdelar som är unik i gasen HALOTRON II.

Det har vidare framkommit att det utfördes fullskaleförsök med gasen HALOTRON II i Karlskrona år 1993 och att bl.a. J. A. och AB Bejaro Product närvarade vid dessa försök. Bejaros påstående om att bolaget, genom I. M. och i samarbete med Solvay, utvecklat gasen CLEAN AGENT är således inte riktigt. Det framgår även av rapporter som J. A. upprättat år 1994 åt Ampac att beståndsdelarna i den gas som Ampac idag marknadsför under benämningen HALOTRON II var kända redan 1993/1994 och att man redan då diskuterade problematiken kring SF6 för att få fram en kommersiellt gångbar produkt.

Mot den nu angivna bakgrunden är Bejaros påstående om att Ampac med hjälp av Sprinklerhuset skulle ha plagierat Bejaros produkt CLEAN AGENT anmärkningsvärt. Att påståendet dessutom är felaktigt följer av den omständigheten att Ampac redan i januari år 2000 ansökte om s.k. EPA-godkännande för HALOTRON II, dvs. någon månad efter det att Ampac tillställt Sprinklerhuset det i detta mål påtalade varningsbrevet. Det är fullständigt otänkbart att Sprinklerhuset vid denna tidpunkt skulle ha försett Ampac med tekniska uppgifter om den gas som bolaget då köpte av Bejaro.

Ampacs uppträdande på marknaden

När det visade sig att J. A. och dennes bolag inte avsåg att efterkomma vad som ålagts dem genom den partiella skiljedomen tvingades Ampac, genom bl.a. sökningar på Internet, försöka ta reda på var J. A. och dennes bolag avsatte sina produkter. Detta resulterade i att Ampac började aktivera sig på marknaden, bl.a. genom att skicka de i detta mål påtalade breven. Avsikten med dessa brev var att informera om utgången i det amerikanska skiljeförfarandet. Av dessa brev är det endast det påtalade brevet till Sprinklerhuset som har skickats till ett svenskt bolag som är verksamt på den svenska marknaden. Det är vidare endast i ett brev till Bejaros norska dotterbolags ombud, advokaten A. T., i en rättslig angelägenhet, som Bejaros firmanamn omnämns. Bakgrunden till detta brev var att det norska dotterbolagets ombud hade tillskrivit organisationen Halon Alternatives Research Corporation där Ampac medverkar och hotat med att vidta rättsliga åtgärder för det fall man inte upphörde med att arbeta med den produkt som Bejaro ansåg sig inneha rättigheterna till.

När det gäller det brev som skickats till Solvay kan konstateras att detta brev inte innehåller några uppgifter beträffande Bejaro som kan anses vara vilseledande eller misskrediterande.

Vad gäller brevet till Atlas kan inledningsvis framhållas att detta bolag åren 1993 – 1995 var exklusiv återförsäljare i Ungern för HALOTRON-produkter. Atlas, som drivs i form av en enskild firma av en person vid namn F. T., har visserligen en adress i Malmö. Bolaget bedriver emellertid, såvitt Ampac känner till, endast verksamhet på den ungerska marknaden. Bakgrunden till det brev som påtalats var att det hade kommit till Ampacs kännedom att F. T., i samarbete med bl.a. J. A., medverkat till att registrera varumärket HALOTRON i Ungern. Inte heller detta brev innehåller några uppgifter om Bejaro, än mindre några uppgifter som kan anses vara vilseledande eller misskrediterande. Brevet har inte heller ställts till någon aktör på den svenska marknaden

Närmare om Ampacs kontakter med Sprinklerhuset

Det påtalade brevet till Sprinklerhuset skickades den 20 december 1999. Detta brev har samma uppbyggnad som de övriga brev som Ampac skickat till utländska bolag. Brevet informerar om utgången i skiljeförfarandet och konsekvenserna av detta. AAA:s partiella skiljedom bifogades som en bilaga och ordalydelsen i brevet går inte på något sätt längre än vad skiljedomen medger. I brevet anges tydligt att skiljedomen avser Ampacs rättigheter i förhållande till J. A./SPU. Ingenstans i detta brev förekommer några som helst uppgifter om Bejaro som kan anses vara vilseledande eller misskrediterande.

Av Sprinklerhusets svarsbrev framgår att bolaget inte på något sätt blivit vilselett utan att bolaget, tvärtom, ”spjånade emot” och med stöd av patentlagen krävde att Ampac skulle redovisa vilka rättigheter bolaget ansåg sig inneha. I den följande korrespondensen besvaras Sprinklerhusets begäran med hänvisning till patentansökningen (9301099-99) och andra patentansökningar som J. A. kan ha lämnat in, eftersom Ampac vid denna tid inte hade full kännedom om vilka ansökningar som hade lämnats in.

Sprinklerhuset förbryllades över uppgifterna i det inledande brevet, då bolaget aldrig hade haft några kontakter med SPU. Visserligen hade Sprinklerhuset haft kontakt med J. A. men bolaget hade köpt sina produkter från Bejaro och kunde inte riktigt förstå vilken betydelse den partiella skiljedomen och informationen i det inledande brevet hade för bolagets relation till Bejaro. Med anledning härav förekom det ytterligare korrespondens mellan Sprinklerhuset och Ampac där Sprinklerhuset efterfrågade information om vad det var som egentligen pågick. Korrespondensen i denna del kan emellertid inte anses utgöra marknadsföring eftersom kontakterna skedde helt på Sprinklerhusets initiativ och begäran.

Det bör också framhållas att det inte är Ampacs agerande som föranledde att avtalsförhållandet mellan Bejaro och Sprinklerhuset avslutades. I själva verket var det Bejaro som sade upp licensavtalet med Sprinklerhuset för omförhandling, varvid Sprinklerhuset ansåg att de nya villkor som Bejaro erbjöd var ohemula. Dessutom hade Sprinklerhuset svårt att samarbeta med J. A. och bolaget såg det som en befrielse när en annan aktör dök upp på marknaden. Detta är bakgrunden till att Sprinklerhuset numera valt att samarbeta med Ampac.

Närmare om Ampacs kontakter med Försvaret

Det är ostridigt att Försvaret, liksom Sprinklerhuset, har fått ta del av inlagor och domstolsbeslut, främst AAA:s avgöranden samt inlagor och beslut från bl.a. varumärkesmålet vid Lunds tingsrätt. Däremot är påståendet om att Ampac även under skiljeförfarandet inför AAA sänt inlagor till bl.a. Försvaret felaktigt.

De handlingar som har skickats till Försvaret är inte något marknadsföringsmaterial utan allmänna offentliga handlingar. Det intressanta i sammanhanget är vidare att det är Försvaret som har begärt att få ta del av AAA:s avgöranden och nämnda inlagor, vilket också bekräftats av försvarsjuristen A. H. som företräder Försvaret i målen mot Bejaro vid Stockholms tingsrätt.

Sammanfattning

Med hänsyn till det anförda gör Ampac i första hand gällande att den av Bejaro påtalade korrespondensen inte utgör marknadsföringsåtgärder riktade till den svenska marknaden eller med effekt på densamma. För det fall Marknadsdomstolen ändock skulle anse att något brev utgör marknadsföringsåtgärder riktade till den svenska marknaden eller med effekt på densamma förekommer inte några uppgifter i de påtalade breven som kan anses vara otillbörliga enligt MFL.

För det fall Marknadsdomstolen ändå skulle finna att något av de av Bejaro påtalade åtgärderna utgör otillbörlig marknadsföring kan förbud inte meddelas Ampac med hänsyn till att Bejaros yrkande är så omfattande och oprecist formulerat att Ampac inte har möjlighet att rätta sig efter ett eventuellt förbud. Dessutom begränsas Ampacs framtida rättshandlingsförmåga om förbud skulle meddelas i enlighet med Bejaros yrkande.

För det fall Marknadsdomstolen ändock, i någon del, skulle bifalla Bejaros talan gör Ampac i första hand gällande att ett förbud inte bör förenas med vite. I andra hand kan Ampac vitsorda ett vitesbelopp om 100 000 kr.

Bejaro

Avtalet med bl.a. H. L. dotterbolag avsåg den gas som Bejaro höll på att utveckla, dvs. CLEAN AGENT. Avsikten med detta avtal, som aldrig kom att tillämpas, var att SPU skulle hjälpa till med att kommersialisera CLEAN AGENT på de i avtalet aktuella marknaderna.

När det gäller påståendena om att I. M. och J. A. tömt SPU på dess tillgångar kan anföras att det i samband med överlåtelsen av tillgångarna i SPU upprättades en särskild förteckning och värdering som ingen har ifrågasatt hittills. Det har inte heller framställts några invändningar mot överlåtelsen under J. A:s respektive SPU:s konkurser.

Det har vidare gjorts två olika fullskaleförsök i Karlskrona. Det första testet, vilket är det som Ampac hänvisar till, genomfördes år 1993 under medverkan av bl.a. Ampac och AB Bejaro Product och avsåg den gas som innehöll SF₆. Med hänsyn till att Försvaret inte var intresserad av en sådan gas genomförde Bejaro ett nytt test beträffande gasen CLEAN AGENT någon gång under slutet av år 1995. Det är detta test som Bejaro hänfört sig till i sitt marknadsföringsmaterial.

Ampac

Ampac har genmält att det framgår av avtalet med H. L. att detta avsåg även ersättningsmedel för Halon 1211.

Ampac har också gjort gällande att anledningen till att det inte kom att föras någon talan om återvinning med anledning av J. A:s och SPU:s konkurser var att överlåtelsen av tillgångarna i SPU inte blev känd förrän tidsfristerna för en sådan talan hade försuttits.

BEVISNING

På Bejaros begäran har förhör under sanningsförsäkran hållits med I. M. och på Ampacs begäran har vittnesförhör hållits med försvarsjuristen A. H. och M. B., som är delägare i Sprinklerhuset.

Därutöver har parterna åberopat omfattande skriftlig bevisning, däribland de påtalade breven och AAA:s avgöranden samt övriga omnämnda avgöranden som meddelats av svenska domstolar och myndigheter.

DOMSKÄL

Inledning

Bejaro har i målet påtalat de s.k. varningsbrev som Ampac tillställt Sprinklerhuset, Solvay (se *domsbilaga 1 – 2*) och Atlas. Därutöver har Bejaro gjort gällande att Ampac måste ha tillställt Försvaret varningsbrev liknande det som skickats till Sprinklerhuset. Bejaro har också påtalat det förhållandet att Ampac tillställt Sprinklerhuset och Försvaret partsinlagor som ingivits i olika domstolar, bl.a. i varumärkesmålet vid Lunds tingsrätt, samt även hållit dessa fortlöpande informerade om skiljeförfarandet inför AAA och därjämte tillställt dessa AAA:s avgöranden.

Innan Marknadsdomstolen övergår till att pröva den marknadsföring som påtalats finns anledning att framhålla att domstolen i tidigare avgöranden intagit den ståndpunkten att den marknadsrättsliga bedömningen sker fristående från immaterialrättsliga överväganden (se bl.a. MD 2002:25 med där gjord hänvisning till äldre avgöranden). Domstolen tar således inte ställning i tvister av immaterialrättsligt slag eller till den i sådana tvister förekommande användningen av varningsbrev i sig utan prövar endast frågan om de påtalade åtgärderna är att ses som marknadsföringsåtgärder och, om så är fallet, dessa är otillbörliga enligt MFL.

Varningsbreven till Sprinklerhuset, Solvay (domsbilagorna 1 – 2) och Atlas samt de påstådda breven till Försvaret

Ampac har i första hand bestritt Bejaros talan såvitt avser brevet till Atlas på den grunden att Atlas inte bedriver någon verksamhet i Sverige. Detta brev kan därför, enligt Ampac, inte

anses vara riktat till den svenska marknaden eller ha haft effekt på densamma. Bejaro har å sin sida gjort gällande att Atlas är en del av bolagets svenska marknad.

I. M. har därvid uppgett att Ampacs påstående om att Atlas inte bedriver någon verksamhet i Sverige antagligen är riktigt. Däremot har Atlas, enligt I. M., beställt gas av Bejaro i Sverige. Någon annan bevisning än I. M:s uppgifter och den omständigheten att brevet till Atlas är ställt till en boxadress i Malmö har inte åberopats i målet. Av utredningen framgår däremot att Bejaro är verksamt på ett flertal olika marknader världen över. Vid nu angivna förhållanden kan Bejaro, mot Ampacs bestridande, inte anses ha visat att brevet till Atlas varit riktat till den svenska marknaden eller haft effekt på densamma. Detta brev kan därför inte prövas enligt MFL.

Bejaros påstående om att Ampac måste ha skickat varningsbrev även till Försvaret vinner inte stöd i utredningen och omständigheterna är inte heller sådana att det kan hållas för visst att sådana brev måste ha skickats även till Försvaret. Bejaro har således inte heller styrkt sitt påstående i denna del.

När det sedan gäller breven till Sprinklerhuset och Solvay gör Marknadsdomstolen följande bedömning.

I målet är ostridigt att Sprinklerhuset är en aktör på den svenska marknaden och det finns inte heller anledning att ifrågasätta Bejaros påstående om att bolaget tillverkar gasen CLEAN AGENT under licens från Solvay. Breven till Sprinklerhuset och Solvay har därför varit riktade till den svenska marknaden eller haft effekt på densamma.

Utsändande av varningsbrev kan vara att bedöma som en marknadsföringsåtgärd i MFL:s mening, t.ex. om de har till syfte att förmå någon att upphöra med försäljningen av en vara och detta i sin tur kan gynna försäljningen av den egna varan (MD 1999:28 och 2002:25).

Enligt domstolens mening står det klart att syftet med breven till Sprinklerhuset och Solvay varit att förmå dessa att upphöra med försäljningen av vissa varor. Detta sammantaget med vad som i övrigt framkommit måste i sin tur anses främja försäljningen av Ampacs produkt HALOTRON II, med vilken Bejaros produkt CLEAN AGENT konkurrerar. Vid sådana förhållanden kan breven till Sprinklerhuset och Solvay prövas enligt MFL.

När det sedan gäller den marknadsrättsliga bedömningen av varningsbrev finns inledningsvis anledning att framhålla följande. Enligt god advokatsed bör en advokat innan rättsliga åtgärder vidtas tillstålla motparten varningsbrev och bereda honom skälig tid att ta ställning till klientens anspråk och träffa uppgörelse i godo (se 38 § första stycket Vägledande regler om god advokatsed, utfärdade av Sveriges advokatsamfunds styrelse den 9 november 1984). Därtill kommer att den part som underlåter att ta reda på motpartens inställning innan han väcker talan, enligt reglerna om rättegångskostnad i 18 kap. rättegångsbalken, riskerar att ådra sig kostnadsansvar för motpartens rättegångskostnader även om han vinner målet. Dessutom torde användningen av varningsbrev i t.ex. immaterialrättsliga tvister många gånger syfta till att försätta mottagaren i ond tro. Varningsbrev är således ett fullt naturligt och accepterat inslag i civilrättsliga tvister.

Med hänsyn till det anförda och med beaktande av att det ligger i sakens natur att det i en civilrättslig tvist – framför allt innan talan har väckts och parterna har intagit sina respektive ståndpunkter – ofta torde finnas ett betydande inslag av osäkerhet kan inte samma bedömningsgrunder anläggas vid den marknadsrättsliga bedömningen av varningsbrev som för marknadsföringsmaterial av mer traditionellt slag, såsom t.ex. annonser och reklamblad. Däremot har Marknadsdomstolen i de ovan nämnda avgörandena slagit fast att alltför onyanserade och långtgående påståenden i varningsbrev kan vara att bedöma som otillbörliga och stå i strid med god affärssed enligt MFL.

Marknadsdomstolen övergår därefter till att pröva det påtalade brevet till Sprinklerhuset.

Enligt domstolens mening innehåller detta brev formuleringar som sedda för sig kan framstå som onyanserade och långtgående, framför allt påståendet att Ampac innehar ”worldwide rights” att producera och sälja HALOTRON-produkter. Detta påstående neutraliseras emellertid i betydande mån i den fortsatta texten genom hänvisningarna till AAA:s partiella avgörande, som även bifogades brevet, och beskrivningen av J. A:s verksamhet. Detta medför att mottagaren av brevet, trots uttryck som ”worldwide rights” snarast torde uppfatta brevet på så sätt att Ampac anser sig ha bättre rätt till HALOTRON-produkterna än J. A./SPU eller andra bolag som dessa verkar genom. En sådan slutsats vinner också stöd av de uppgifter M. B. lämnat, nämligen att denne inte tog särskilt allvarligt på brevet när detta anlände per fax till bolaget i december år 1999 utan närmast uppfattade dess innehåll som ”en strid mellan Bejaro och Ampac”. Med hänsyn härtill och med beaktande av vad som i övrigt framkommit om J. A:s/SPU:s och Bejaros verksamhet kan inte det påtalade brevet till Sprinkler-

huset, enligt domstolens mening, anses innehålla så onyanserade och långtgående påståenden att dessa kan anses otillbörliga enligt MFL.

När det avslutningsvis gäller brevet till Solvay, som inte utgör något varningsbrev i egentlig mening utan möjligen har föregåtts av ett sådant brev, kan domstolen konstatera att detta brev över huvud taget inte innehåller några påståenden som kan anses onyanserade eller långtgående.

Vid nu angivna bedömningar lämnar Marknadsdomstolen Bejaros talan i denna del utan bifall.

Partsinlagorna och AAA:s avgöranden

Ampac har i denna del gjort gällande att bolaget – med undantag för att AAA:s partiella avgörande bifogades varningsbrevet till Sprinklerhuset – enbart tillställt Försvaret och Sprinklerhuset nämnda handlingar efter det att dessa begärt att få ta del av handlingarna. Detta påstående vinner stöd av såväl A. H:s som M. B:s vittnesmål. Bejaro har inte åberopat någon annan bevisning i denna del än vaga uttalanden om att det kommit till Försvarets kännedom att Bejaro inte äger rätt att sälja HALOTRON-produkter. Bejaro kan vid sådana förhållanden inte anses ha visat att Ampac tillställt Försvaret eller Sprinklerhuset de aktuella handlingarna på ett sådant sätt, eller i ett sådant sammanhang, att det kan vara fråga om marknadsföringsåtgärder.

Marknadsdomstolen lämnar därför Bejaros talan även i denna del utan bifall.

Rättegångskostnader

Vid denna utgång i saken skall Bejaro ersätta Ampac dess rättegångskostnader. Ampac har därvid yrkat ersättning med 601 712 kr, varav 590 000 kr för ombudsarvode och 11 712 kr för utlägg. Bejaro har överlämnat till Marknadsdomstolen att pröva skäligheten av de yrkade beloppen.

Enligt Marknadsdomstolens mening får Ampac anses skäligen tillgodosett med en ersättning för ombudsarvode med 500 000 kr. Yrkat belopp avseende utlägg är skäligt och skall därför bifallas.

På Marknadsdomstolens vägnar

C H Fallenius

Ledamöter: Christer Fallenius, ordförande, Ingegerd Westlander, Maria Renmyr, Kerstin af Jochnick, Lars-Gunnar Mattsson och Marianne Reuterskiöld. Enhälligt

Sekreterare: Johan Rosén